

[Fuglsang.]

hvor høj grad det er i husmændenes egen interesse at imødekomme det krav, husmændene vedtóg på deres sendemandsmøde i efteråret, nemlig at man handler ligeligt til alle sider. Det betyder ikke alene, at vi opnår bedre priser på eksportvarer, men det giver også mulighed for at få billigere råstoffer, i dette tilfælde foderstoffer.

Jeg vil altså anbefale, at man stemmer for det af mit parti stillede ændringsforslag.

Tesdorpf: Angående de ændringsforslag, der er stillet af ministeren og tiltrådt af et flertal, vil jeg gerne om ændringsforslag nr. 1, som betyder, at udskrivningsmængden formindskes med 5 pct., sige, at vi synes i mit parti, at det er rimeligt og fornuftigt, at man på den måde kommer ned på det kvantum, som i det store og hele vil svare til mængden af høstet brødkorn. Jeg vil gerne takke den højtærede landbrugsminister, fordi det nu endelig er lykkedes gennem ændringsforslag nr. 2 at komme bort fra at udskrive korn på arealer, hvor der faktisk ikke vokser korn.

Ændringsforslag nr. 3 kan jeg som bekendt ikke takke den højtærede landbrugsminister for, for det var ikke ministerens mening, at det skulle være sådan. Jeg kan derimod beskyldte socialdemokratiet for at have forårsaget denne ændring, som vi fra vor side ikke synes er rimelig, da prisen, der oprindeligt var sat i regeringsforslaget, efter vor mening ikke var for høj i forhold til det forhøjede omkostningsniveau. Det er mere mærkeligt, at jeg kan beskyldte retsforbundet for indirekte at have bevirket denne reduktion af prisen. Retsforbundet ønsker frie priser, og jeg vil gerne sige, at hvilket argument retsforbundet og det ærede medlem hr. Oluf Pedersen end kan fremføre for deres i hvert fald for mig ganske mærkelige stilling i denne sag, så kan det dog i hvert fald ikke modbevise, at frie priser, altså ingen kornordning, ville i dette øjeblik medføre dyrere brød og derfor højere udgifter for staten. Det tror jeg ikke at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen på nogen måde kan modbevise ville ske. Derfor synes jeg det må siges at være højdepunktet af inkonsekvens, når retsforbundet både, som det siger i betænkningen, vil medvirke til lavere priser i kornloven og alligevel bagefter stemme mod kornloven, hvad der altså i virkeligheden ville betyde betydelig højere priser. Større inkonsekvens kan man dårligt tænke sig, og det synes jeg skal siges ved denne

lejlighed. Det er det, som retsforbundet faktisk har vist i denne sag.

Når der er blevet enighed mellem de såkaldte fire gamle partier om prisen 52 kr. på brødkorn, er det udtryk for, at det i udvalget er lykkedes at bøje meningene mod hinanden og gennem samtidig nedsettelse af afleveringsmængden og prisen at finde frem til et forlig, og så er der iøvrigt ingen grund til at sige mere om den ting.

Ændringsforslag nr. 4 kan komme til at koste staten nogle penge, navnlig hvis byg bliver noget dyrere end havre, men til gengæld opnås der det, som er en god ting, at landmanden, som afleverer brødkorn uden at have virkelig afleveringspligt, nu er sikker på at få byg i stedet for brødkorn, hvis han ønsker det. Foruden at det måske er rimeligt at opfylde et sådant ønske, fremmer man også lysten til at dyrke brødkorn på denne måde, og det er en god ting og i allerhøjeste grad nødvendigt.

Helhedsindtrykket af lovforslaget om en kornudskrivning er, at det faktisk ikke er undergået nogen principiel ændring siden første behandling, og derfor kan jeg henvise til mine udtalelser ved første behandling. Jeg kan slutte med på det konservative folkepartis vegne at anbefale alle de af ministeren stillede og af et flertal tiltrådte ændringsforslag. Jeg kan anbefale at stemme imod det af kommunisterne stillede ændringsforslag under henvisning til, hvad jeg før sagde om vor mening om priserne, og jeg kan endelig efter denne stillingtagen til ændringsforslagene anbefale selve lovforslaget til vedtagelse i det høje ting.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Under forhandlingerne i udvalget har man fundet frem til en løsning, som udvalgets store flertal har kunnet samles om, og det tror jeg er meget lykkeligt. En så vigtig og indgribende foranstaltning, som en kornlov nu engang er, er det meget ønskelig at kunne gennemføre med tilslutning fra så godt som hele rigsdagen, og det vil blive resultatet nu.

Ved første behandling rejste jeg et par spørgsmål, som senere er drøftet videre i udvalget og også har ført til resultater, som jeg er tilfreds med. Jeg rejste først og fremmest spørgsmålet om at sikre ombytningskorn, byg i stedet for den vintersæd, der bliver afleveret af dem, der enten ikke har afleveringspligt, fordi de ligger under den grænse i henseende til grundværdi, hvorefter man har afleveringspligt, eller af dem, som afleverer mere end efter udskrivnings-